

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Tdo/25/2019
Identifikačné číslo spisu: 1215010263
Dátum vydania rozhodnutia: 29.01.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Štefan Michálik
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:1215010263.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Michálika, sudcov JUDr. Martina Piovartsyho a JUDr. Dany Wänkeovej na neverejnom zasadnutí konanom 29. januára 2020 v Bratislave, v trestnej veci obvineného Ing. S. U. pre zločin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 3 Tr. zák., o dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 15. mája 2018, sp. zn. 3 To 25/2018, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu v Bratislave II z 30. novembra 2017, sp. zn. 4T/61/2015, bol Ing. S. U. uznaný vinným zo zločinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 3 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

v priebehu mesiacov júl 2010, august 2010 a september 2010 vybral na presne nezistených miestach finančné prostriedky v súhrnnej výške 38.700 eur z firemného bankového účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX vedeného v spoločnosti N. W. banka, a. s., na obchodné meno spoločnosti VICTORIA INDUSTRIES, s. r. o., so sídlom Furdekova 19, Bratislava, IČO:43 992 943, ktorá bola časťou finančných prostriedkov v celkovej výške 60.000,- eur, poskytnutých poškodenou M. D., nar. X. H. XXXX, trvale bytom C. XX, C. a poškodeným Z. D., nar. XX. X. XXXX, trvale bytom C. XX, C., pričom tieto finančné prostriedky bol povinný použiť v zmysle zmluvy o dielo č. 270710/01, uzatvorenej dňa 31. augusta 2010 v budove Bratislavskej vysokej školy práva, Tomášikova 20, Bratislava, medzi Ing. S. U. a N. S., nar. XX. K. XXXX, trvale bytom N., konateľmi spol. VICTORIA INDUSTRIES, s. r. o., ako zhotoviteľom a M. D. a Z. D. ako objednávateľmi, na realizáciu dohodnutých rekonštrukčných a prístavbových prác k rodinnému domu so súpisným č. XXX v katastrálnom území H. A. I., okres O., obec A., na parc. č. XXX/X a XXX/X vo vlastníctve objednávateľov, pričom na dohodnutý účel použil časť z poskytnutej sumy 60.000,- eur vo výške 23.902,08 eur a prisvojil si zvyšnú časť zverených finančných prostriedkov vo výške 36.097,92 eur, ktoré použil na splatenie svojich záväzkov voči neznámej osobe a tieto finančné prostriedky spol. VICTORIA INDUSTRIES, s. r. o., ani poškodenej M. D. ako ani poškodenému Z. D., napriek ich

výzve nevrátil a ani nepoužil na dohodnutý účel, čím svojim konaním spôsobil poškodenú M. D., nar. X. H. XXXX, trvale bytom C. XX, C. a poškodenému Z. D., nar. XX. X. XXXX, trvale bytom C. XX, C., škodu vo výške 36.097,92 eur.

Za spáchanú trestnú činnosť bol obvinenému podľa § 213 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 /tri/ roky.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a), § 51 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona mu súd výkon uloženého trestu podmienčne odložil na skúšobnú dobu vo výmere 3 /tri/ roky s probačným dohľadom.

Zároveň súd uložil obvinenému v skúšobnej dobe podľa § 51 ods. 4 písm. c) Tr. zák. s použitím § 287 ods. 1 Tr. por. nahradiť spôsobenú škodu poškodeným PhDr. M. D. a Z. D. vo výške 36.097,92 eur.

Proti vyššie citovanému rozsudku podal obvinený odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 15. mája 2018, sp. zn. 3To/25/2018, tak, že podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku z dôvodu podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku oslobodil obvineného Ing. S. U. spod obžaloby za zločin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom vo výroku rozsudku súdu prvého stupňa, pretože skutok nie je trestným činom. Podľa § 288 ods. 3 Tr. por. súd poškodených PhDr. M. D. a Z. D. odkázal s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Dňa 28. decembra 2018 bolo na prvostupňový súd doručené dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky (ďalej len „generálny prokurátor“) smerujúce proti vyššie uvedenému rozhodnutiu krajského súdu z dôvodu uvedeného v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. V písomných dôvodoch dovolania uviedol, že rozsudkom Krajského súdu v Bratislave z 15. mája 2018, sp. zn. 3To/25/2018, bol porušený zákon v ustanoveniach § 213 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona a v ustanoveniach § 2 ods. 12, § 321 ods. 1 písm. d), § 285 písm. b) Trestného poriadku v prospech obvineného Ing. S. U.. Nestotožnil sa s právnymi závermi krajského súdu, nakoľko podľa jeho názoru zo znenia skutkovej vety napadnutého rozsudku je zrejmé, že obžalovaný v období mesiacov august až september 2010 vybral z bankového účtu spoločnosti finančné prostriedky poskytnuté poškodenou M. D., pričom tieto finančné prostriedky bol povinný použiť v zmysle zmluvy o dielo zo dňa 31. augusta 2010 na realizáciu dohodnutých rekonštrukčných prác rodinného domu poškodených, avšak na dohodnutý účel použil len časť poskytnutých prostriedkov neznámej osobe, pričom tieto finančné prostriedky poškodeným napriek výzve nevrátil ani nepoužil na dohodnutý účel, čím spôsobil škodu poškodeným v uvedenej výške. Zastáva názor, že uvedený skutok tak, ako bol správne ustálený súdom prvého stupňa a následne prevzatý do výroku rozhodnutia odvolacieho súdu, naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty zločinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 6 Tdo 2/2008, z 22. februára 2008 a sp. zn. 3 Tdo 7/2007 z 29. júla 2009.

Dôvodil, že vykonaným dokazovaním v predmetnej veci bolo nepochybne preukázané, že obvinený uzavrel s poškodenou zmluvu o dielo dňa 31. augusta 2018 a takmer okamžite, niekoľko dní po tom, ako poškodená previedla peniaze na účet spoločnosti, tieto z účtu v hotovosti vybral. Poukázal tiež na to, že ďalší pohyb peňazí sa v podstate nepodarilo vykonaným dokazovaním preukázať, pretože obvinený „ich použil na vrátenie pôžičky“ s tým, že údajného veriteľa odmietol konkretizovať a uviedol „(...) berte to tak, že tým veriteľom som ja“. Vychádzajúc z tvrdenia obvineného generálny prokurátor usúdil, že peniaze poukávané poškodenou, ktoré obvinený vybral z účtu spoločnosti, skončili u samotného obvineného. Ohľadne reálnej existencie pôžičky a jej výšky považoval za potrebné uviesť, že o nej neexistuje žiadny relevantný doklad, pretože nebola uzatvorená žiadna zmluva o pôžičke a predmetná suma (zodpovedajúca údajnej pôžičke) nebola vložená do pokladne spoločnosti a jej poskytnutie nebolo ani iným spôsobom zaevidované do účtovníctva spoločnosti. Má za to, že vykonaným dokazovaním sa nepodarilo hodnoverne preukázať, na čo obvinený použil finančnú čistku vo výške asi 36.000,- eur poukázajú poškodenou D., ktorú v mesiacoch august - september 2010 vybral z účtu spoločnosti. Podľa názoru generálneho prokurátora, však bolo jednoznačne preukázané, že uvedenú finančnú čiastku

nepoužil na rekonštrukciu rodinného domu poškodenej, teda na ten účel, na ktorý ho mal podľa zmluvy o dielo použiť. Generálnemu prokurátorovi nie je zrejmé, z čoho vychádzal krajský súd, keď v odôvodnení svojho rozhodnutia konštatoval, že obvinený použil finančné prostriedky na účte spoločnosti na úhradu iných záväzkov spoločnosti, nakoľko takýto záver nemá oporu vo vykonaných dôkazoch.

Generálny prokurátor je toho názoru, že ak peniaze z účtu spoločnosti VICTORIA INDUSTRIES, s. r. o., ktoré poukázala poškodená D., obvinený použil na vrátenie pôžičky poskytnutej svedkovi S. (resp. jeho firme), nemožno súhlasiť s tvrdením krajského súdu, že „peniaze použil na úhradu iných záväzkov spoločnosti.“ Vzhľadom na uvedené skutočnosti uzavrel, že konanie obvineného Ing. S. U. naplnilo všetky zákonné znaky skutkovej podstaty zločinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona. Zdôraznil, že keďže krajský súd rozhodol o oslobodení obžalovaného spod obžaloby podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku, teda z dôvodu, že skutok nie je trestným činom, má za to, že jeho rozsudok je založený na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, čím je daný dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku.

Z uvedených dôvodov navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku vyslovil, že právoplatným uznesením krajského súdu z 15. mája 2018, sp. zn. 3To/25/2018, bol porušený zákon v ustanovení § 213 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona a v ustanoveniach § 2 ods. 12 , § 321 ods. 1 písm. d), § 285 písm. b) Trestného poriadku, a to v prospech obvineného Ing. S. U., a podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok krajského súdu z 15. mája 2018, sp. zn. 3To/23/2018, a podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku prikázal krajskému súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

K podanému dovolaniu generálneho prokurátora sa vyjadril obvinený písomným podaním z 8. apríla 2019 ako aj prostredníctvom zvoleného obhajcu, v ktorom zdôraznil, že právnická osoba VICTORIA INDUSTRIES, s. r. o., stále existuje, má svojho vlastníka i konateľa, ktorým je N. S. a ktorý súhlasil s prevodom obchodného podielu na základe vlastného rozhodnutia, nie pod nátlakom, ako to najskôr prezentoval vo výpovedi, ktorú potom zmenil, stal sa tak jediným vlastníkom. Ďalej uviedol, že prebral za spoločnosť zodpovednosť, dokonca prehlásil pred poškodenými, že on dielo dokončí, v diele aj určitý čas pokračoval, čo bolo zrejme dôvodom pre poškodených, že od zmluvy o dielo neodstúpili.

Nestotožnil sa s tvrdením generálneho prokurátora, že vykonaným dokazovaním v predmetnej veci bolo nepochybne preukázané, že obvinený uzavrel s poškodenou zmluvu o dielo dňa 31. júla 2018 (správne malo byť 2010) a takmer okamžite, niekoľko dní po tom, ako poškodená previedla peniaze na účet spoločnosti, tieto z účtu v hotovosti vybral a ďalší pohyb peňazí sa v podstate nedalo preukázať. Poznamenal, že do spisu boli doložené všetky výbery finančných prostriedkov, ktoré boli na základe požiadaviek N. S. poskytované ako zálohy na vykonanie diela. Zároveň bolo dokázané, že konateľ N. S. ich nie vždy použil na tie úkony, pre ktoré ich od neho žiadal, tieto zálohy nikdy nezaúčtoval, čo bolo hlavným dôvodom ukončenia ich spolupráce v spoločnosti. Dôvodil, že spoločnosť prevzal konateľ N. S. ako jediný vlastník spoločnosti s kompletnou účtovnou agendou, ktorý na obvineného nepodal trestné oznámenie za spreneveru, podvod alebo iný trestný čin, ale dokonca vrátenie tejto pôžičky neuvádzal ani ako dôvod, pre ktorý nemohol pokračovať v stavbe, napriek tomu, že to sľúbil poškodeným.

Obvinený nespochybňoval, že pre podnikanie bola poskytnutá pôžička a úver od poškodených, avšak tieto finančné prostriedky boli použité na podnikanie v súlade s predmetom podnikania spoločnosti a časť z úveru, časť z pôžičky, ktorá bola po vzájomnej dohode konateľov v zmysle podmienok poskytnutia pôžičky na podnikanie vrátená z dôvodu nesplnenia podmienok veriteľa týkajúcich sa termínu ukončovania jednotlivých stavieb, vrátane stavby poškodených. O tejto skutočnosti informoval poškodených až do prevodu obchodného podielu na konateľa N. S., o čom svedčia jednotlivé zápisnice zo stretnutí, ktorých sa obvinený zúčastnil spolu s konateľom N. S. a poškodenými ako aj ich výpovede. Na pravdivom a prehľadom informovaní situácie mu záležalo aj s ohľadom na kolegiálny vzťah svojej manželky a poškodenej, poškodení boli pravdivo informovaní o výstavbe a o financiách, ktoré boli na to použité a kde konkrétne (napr. vystavoval zálohy N. S. na konkrétny úkon - dovoz dreva na stavbu poškodených, ktoré N. S. nechal odviezť bez vysvetlenia na inú stavbu), poškodení vedeli o dôvode, pre

ktorý sa rozišiel so spoločníkom S.. Zdôraznil, že za celú dobu, odkedy začal s výstavbou domu poškodených, nemal jedinou sťažnosť od najatých robotníkov kvôli odmene za vykonanú prácu, resp. zálohe. Je toho názoru, že N. S., ktorý bol v procesnom postavení svedka, sa účelovými tvrdeniami a nepravdami snažil vyviniť, napriek tomu, že bol pod prisahou.

Podľa názoru obvineného, N. S. si bol vedomý toho, že poškodení ako aj robotníci vedeli o jeho finančných problémoch, ktoré si riešil zálohami poskytnutými od obvineného, ktoré nikdy nevyúčtoval. Odhliadnuc od konania N. S., obvinený zastáva názor, že šlo o obchodný vzťah medzi poškodenými a spoločnosťou VICTORIA INDUSTRIES, s. r. o. Obvinený poprel spáchanie trestného činu sprenevery a opätovne zdôraznil, že finančné prostriedky nachádzajúce sa v spoločnosti VICTORIA INDUSTRIES, s. r. o., či už poskytnuté poškodenými alebo z pôžičky na podnikanie, boli z jeho strany použité len v rámci podnikania a nie na riešenie jeho súkromných záležitostí.

Z uvedených dôvodov navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie generálneho prokurátora proti napadnutému rozsudku Krajského súdu Bratislava z 15. mája 2018, sp. zn. 3To/25/2018, odmietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) postupom podľa § 378 Tr. por. predbežne preskúmal predložený spisový materiál i dovolanie generálneho prokurátora a zistil, že dovolanie je prípustné [§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h) Tr. por.], bolo podané oprávnenou osobou [§ 369 ods. 2 písm. a) Tr. por.] a v lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.). Zároveň ale zistil, že dovolanie je potrebné na neverejnom zasadnutí odmietnuť, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania [§ 382 písm. c) Tr. por.].

Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných hmotnoprávných chýb a má byť len skutočne výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Možnosti podania dovolania musia byť preto obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštitúcia.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávného ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Vo vzťahu k dovolateľom uplatnenému dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. je potrebné uviesť, že dovolací súd je viazaný skutkovými zisteniami súdov nižších stupňov, ktorých preskúmavanie je v dovolacom konaní vylúčené. Vo vzťahu k zistenému skutku, ktorým je dovolací súd viazaný, je možné namietat výlučne vady právne, a teda to, že skutok tak, ako bol súdom zistený, bol nesprávne právne kvalifikovaný.

Generálny prokurátor v súhrne namietal, že rozsudok krajského súdu, ktorým bol obvinený oslobodený spod obžaloby pre ten istý skutok podľa § 285 písm. b) Tr. por. z dôvodu, že skutok nie je trestným činom, je založený na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, čím je daný dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. Namietal, že aj formulácia skutkovej vety napadnutého rozsudku je v rozpore s jej právnym posúdením. Ťažisko svojej argumentácie sústredil na skutočnosť, že záloha prevzatá na základe zmluvy o dielo neprechádza do vlastníctva zhotoviteľa spoločnosti VICTORIA INDUSTRIES, s. r. o., ale pre zhotoviteľa je cudzou vecou, a preto ak nedošlo k zhotoveniu diela podľa zmluvy, sú naplnené znaky skutkovej podstaty trestného činu sprenevery. Nestotožnil sa ani so záverom krajského súdu, že obvinený použil finančné prostriedky na účte spoločnosti na úhradu iných záväzkov spoločnosti. Podľa názoru generálneho prokurátora uvedený právny záver krajského súdu nemá oporu vo vykonaných dôkazoch. Uzavrel, že konanie obvineného je potrebné posúdiť ako trestný čin sprenevery bez ohľadu na skutočnosť, že finančnú zálohu prevzal ako konateľ spoločnosti a nie ako fyzická osoba.

Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že hoci dovolacie námietky smerujú proti nesprávnemu právnemu posúdeniu veci, z podstaty dovolateľom tvrdených námietok vyplýva, že tieto sú namierené i proti skutkovým zisteniam a tomu zodpovedajúcim dôkazným hodnotiacim úvahám krajského súdu. Dovolateľ sa v podstatnej časti dovolania sústreďuje na prehodnocovanie skutkového stavu a vykonaných dôkazov a prezentuje vlastné závery.

Najvyšší súd zdôrazňuje, že dôvod dovolania uplatnený generálnym prokurátorom slúži výlučne na nápravu hmotnoprávných chýb. V tejto súvislosti poukazuje na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 1/2011 pod č. 3, podľa ktorého predmetom dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. je (...) nesprávne právne posúdenie ustáleného skutku v skutkovej vete rozhodnutí súdov prvého a druhého stupňa, ale nikdy samotné skutkové zistenia, ktoré sú jej obsahom a ktoré nie je možné akokoľvek doplniť a meniť(...). Dovolací súd môže posudzovať len to, či súdy na zistený skutkový stav, ktorý je v dovolacom konaní daný a nemenný, aplikovali správne ustanovenia Trestného zákona, t. j. obmedzuje sa len na posúdenie správnosti kvalifikácie zisteného skutku a jeho následné priradenie pod tomu zodpovedajúcu právnu normu trestného práva hmotného obsiahnutú v Trestnom zákone. Z uvedeného vyplýva, že skutkový stav môže najvyšší súd hodnotiť len z toho hľadiska, či skutok alebo iné okolnosti skutkovej povahy boli správne právne kvalifikované v súlade s príslušnými ustanoveniami hmotného práva. S ohľadom na uvedené nemôže najvyšší súd spochybňovať skutkové zistenia, prehodnocovať vykonané dôkazy a ich hodnotenie vykonané súdmi nižších stupňov.

Dovolacia námietka, ktorá napáda postup súdu v hodnotení dôkazov, nemôže teda zakladať uvedený dovolací dôvod. Právo namietat' skutkové otázky má v dovolacom konaní výlučne minister spravodlivosti (§ 371 ods. 3 Tr. por.). Dovolací súd nemožno vnímať ako tretiu inštanciu v systave súdov zameranú na preskúmavanie všetkých rozhodnutí súdov druhého stupňa. Mimoriadny opravný prostriedok - dovolanie neslúži na revíziu skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa. Ťažisko dokazovania je na súde prvého stupňa a jeho skutkové závery môže doplniť, alebo meniť len odvolací súd. Dovolací súd nemôže posudzovať úplnosť skutkových zistení, pretože dôkazy v konaní o dovolaní nemôže sám vykonávať. Namietané nesprávne skutkové zistenia alebo nesúhlas s tým, ako súd hodnotil vykonané dôkazy, nemôžu zakladať dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. (I. ÚS 567/2016).

V súvislosti s uplatneným dovolacím dôvodom generálneho prokurátora najvyšší súd nad rámec uvádza, že trestného činu sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr. zák. sa dopustí ten, kto si prisvojí cudziu vec, ktorá mu bola zverená, a spôsobí tak na cudzom majetku škodu malú. Podľa § 213 ods. 3 Tr. zák., odňatím slobody na tri roky až desať rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 a) a spôsobí ním značnú škodu, alebo b) na chránenej osobe.

Podľa § 130 ods. 1 písm. d) Tr. zák., vecou sa na účely tohto zákona rozumejú peňažné prostriedky na účte.

Podľa § 130 ods. 3 Tr. zák., zverenou vecou sa na účely tohto zákona rozumie vec vo vlastníctve inej osoby, ktorú má páchatel' na základe zmluvy v oprávnenom užívaní alebo z dôvodov plnenia určitých úloh podľa dispozície jej vlastníka v držbe so záväzkom použiť ju len na dohodnutý účel, alebo za dohodnutých podmienok ju vlastníkovi vrátiť.

Objektom trestného činu sprenevery je vlastnícke právo k veci alebo práva súvisiace s držbou. Predmetom útoku je cudzia vec, ktorá bola páchatel'ovi zverená. Cudzia vec je páchatel'ovi zverená, keď mu je odovzdaná do faktickej moci (do držania alebo do dispozície) spravidla tým, aby s vecou nakladal určitým spôsobom. Peniaze sú vecou druhovo zameniteľnou a pokiaľ nastanú také okolnosti, je ten, ktorý peniaze prijal, povinný vrátiť vec rovnakého druhu a množstva.

Obsahom objektívnej stránky trestného činu sprenevery je konanie páchatel'a, ktorý si prisvojí cudziu vec, ktorá mu bola zverená, resp. keď s vecou naloží v rozpore s účelom, na ktorý mu bola cudzia vec

daná do dispozície na základe zmluvy alebo inej právnej skutočnosti, a to spôsobom, ktorý má základný účel zverenia. Prisvojením cudzej veci sa však nerozumie získanie veci do vlastníctva, pretože trestným činom nemožno nadobudnúť vlastnícke právo, ale získanie možnosti neobmedzenej dispozície s vecou. Nie je pritom podstatné, ako potom páchatel' s prisvojenou vecou nakladá. O prisvojenie preto ide i vtedy, keď páchatel' vec po dokonaní činu niekomu dá do ďalšej dispozície, alebo s ňou inak naloží. Týmto konaním páchatel'a musí byť na cudzom majetku spôsobená škoda nie malá a v závislosti od výšky spôsobenej škody - väčšia škoda, značná škoda alebo škoda veľkého rozsahu môže byť naplnená i kvalifikovaná skutková podstata.

Zo subjektívnej stránky sa vyžaduje úmysel páchatel'a a nie je pritom rozhodné, či vznikne už pri zverení veci alebo neskôr. Trestný čin sprenevery je teda trestným činom úmyselným, kde zákon pre naplnenie znakov jeho skutkovej podstaty vyžaduje vnútorný intelektový a vôľový vzťah páchatel'a k následkom činu, teda že páchatel' chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť, alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, alebo vedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť a pre prípad, že ich spôsobí, bol s tým uzrozumený. Ak úmysel páchatel'a vrátiť peniaze je závislý od budúcej nejistej udalosti, ku ktorej môže, ale tiež nemusí dôjsť, potom koná s vedomím, že môže naplniť znaky trestného činu sprenevery podľa § 213 Tr. zák., formou eventuálneho úmyslu v zmysle § 15 písm. b) Tr. zák. Neskoršie vrátenie peňazí je iba náhradou škody spôsobenej trestným činom (porovnaj R 54/1967-II).

Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru na základe výsledkov vykonaného dokazovania a z neho vyplývajúcich skutkových záverov tak, ako bol ustálený krajským súdom, že konaním obvineného nebola naplnená skutková podstata zločinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 3 Tr. zák., pretože vo veci neboli kumulatívne splnené znaky skutkovej podstaty trestného činu potrebné pre vznik jeho trestnej zodpovednosti.

V posudzovanom prípade spoločnosť VICTORIA INDUSTRIES, s. r. o., zastúpená konateľmi N. S. a obvineným Ing. S. U., sa zmluvou o dielo uzavretou dňa 31. augusta 2010 s poškodenými PhDr. M. D. a Z. D. zaviazala vykonať dielo - rekonštrukciu a prístavbu k rodinnému domu so súpisným č. XXX v A. podľa predloženého projektu do 31. októbra 2010 za dohodnutú cenu diela vo výške 72.000,- eur. V čl. V zmluvy o dielo sa zmluvné strany dohodli na poskytnutí záloh vo výške 10.000,- eur splatnej dňom podpísania zmluvy, sumy 30.000,- eur do 31. augusta 2010, sumy 25.000,- eur do 15. septembra 2010 a doplatku vo výške 7.000,- eur po vydaní kolaudačného rozhodnutia. Z výpovede obvineného, poškodenej PhDr. M. D. a výpisov účtu spoločnosti VICTORIA INDUSTRIES, s. r. o., vedeného vo N. banke, a. s. vyplýva, že prevodmi na účet boli poškodenými v dňoch 27. júla 2010, 31. augusta 2010 a 15. septembra 2010 zaslané zálohové platby v úhrnnej výške 60.000,- eur na realizáciu stavby, pričom v dôsledku zastavenia prác na stavbe, poškodení nezrealizovali ďalšie platby. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že obvinený bol zodpovedný za ekonomický chod spoločnosti VICTORIA INDUSTRIES, s. r. o., a disponoval s finančnými prostriedkami poškodených, ktoré boli zaslané na účet spoločnosti VICTORIA, s. r. o. Ďalej bolo v konaní preukázané, že časť z prijatých finančných prostriedkov obvinený použil na splatenie pôžičky za účelom podnikania, celkovo 32.000,- eur vrátil obvinený titulom pôžičky z podnikateľskej činnosti. Znaleckým dokazovaním bolo preukázané, že hodnota prác, ktoré boli vykonané po uzatvorení zmluvy na predmetnej stavbe bola vyčíslená na sumu 23.902,084 eur s DPH, pričom reálne vynaložené finančné prostriedky, ktoré boli použité na účel realizácie prác, boli v sume 23.104,708 eur s DPH. Z vykonaného znaleckého dokazovania zároveň vyplýva, že suma finančných prostriedkov, ktorá nebola skutočne použitá na účel realizácie prác na stavbe je 36.097,92 eur, čo predstavuje rozdiel z celkovej sumy prijatej od poškodených vo výške 60.000,- eur a sumy prác z odsúhlaseného položkového rozpočtu, prepočítaného podľa dokončenosti a triednika stavebných prác v sume 23.902,084 eur. Dokazovaním však nebolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že by obvinený konal v úmysle nedokončiť dielo v zmysle zmluvy o dielo, nakoľko časť z prijatých finančných prostriedkov, ktoré vyberal obvinený ako zálohy, použil preukázateľne na aktivity súvisiace s podnikaním.

Vzhľadom na uvedené najvyšší súd dospel k záveru, že zo strany krajského súdu nedošlo k

nesprávneho právneho posúdeniu veci, ani k nesprávneho použitiu iného hmotnoprávneho ustanovenia. V konaní nebolo preukázané, že by obvinený naplnil skutkovú podstatu trestného činu, ktorý sa mu kladie za vinu, a to ani z hľadiska objektívnej, ani zo subjektívnej stránky. Krajský súd vecne správne a argumentačne výstižne poukázal aj na dôvody, ktoré viedli k vydaniu napadnutého rozhodnutia, ktorým bol obvinený oslobodený spod obžaloby.

Pokiaľ ide o námietky generálneho prokurátora, je zrejmé, že v dovolaní presadzuje iné hodnotenie dôkazov, než aké urobil krajský súd. Najvyšší súd v tejto súvislosti konštatuje, že hodnotenie vykonaných dôkazov v napadnutom rozsudku krajského súdu spadá do okruhu hodnotenia dôkazov a zodpovedá zákonným kritériám uvedeným v § 2 ods. 12 Trestného poriadku na podklade úplného zistenia skutkového stavu veci a úvahám, ktorými sa k takýmto záverom došlo, nemožno vytknúť nedôslednosť alebo vnútorné rozpory.

V tejto súvislosti poukazuje najvyšší súd na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 18. decembra 2012, sp. zn. 2 Tdo 73/2012, uverejnené v Zbierke stanovísk NS a súdov SR pod č. 3/2014, v ktorom sa uvádza v bode II., že [dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por.] (...) dikciou za bodkočiarkou vylučuje námietky skutkové, tzn. nie je prípustné právne účinne namietat', že skutok tak, ako bol zistený súdmi prvého a druhého stupňa, bol zistený nesprávne a neúplne, ani hodnotenie vykonaných dôkazov, pretože určitý skutkový stav je vždy výsledkom tohto hodnotiaceho procesu (...).

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí postupoval podľa § 382 písm. c) Tr. por. a dovolanie generálneho prokurátora na neverejnom zasadnutí odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.